

תלמודו בידו

דף ז עמוד ב

א] בדק את הקן בערב יום טוב בין השמשות ולא מצא בה ביצה, ולמחרת קודם עלות השחר מצא בה ביצה, האם היא מותרת ומדוע ?

ב] מהו שיעור איסור אכילת חמץ ושאור בפסח ?

ג] מהו שיעור חמץ ושאור לענין איסור בל יראה ?

ד] האם מותר לכתחילה לשחוט חיה או עוף ביום טוב כשאינן לו עפר מוכן לכיסוי הדם ?

א] זכר בסמוך: מותרת וסמוך היינו ששומעת קולו ביום, ואין ביניהם הפסק נהר בלי גשר]. שאין ביצת זכר נולדת בלילה, ובוראי ביצה זו נולדה בערב יום טוב. ותולים שלא בדק הקן יפה, או שיצא רובה מבעוד יום וחזרה לתוכה. אין זכר בסמוך: אסורה. כיון שהביצה נוצרה מחימום הקרקע, ומצוי שתלד בלילה. ואין תולים שיצא רובה בערב יום טוב וחזרה לתוכה, שאין זה שכיח. - לא בדק הקן מאתמול, הביצה מותרת. שאף ביצים אלו ברוכין נולדות ביום.

ב] כזית, בין חמץ ובין שאור.

ג] בית שמאי: שאור בכזית, וחמץ בככותבת.

שאלו היה שיעורם שוה, די היה באיסור חמץ, ואין צריך לכתוב איסור שאור החמור, שהרי חימוצו קשה ומחמיץ אף עיסות אחרות. בית הלל: אף חמץ בכזית. ושאור מלמד שאף שאינו ראוי לאכילה, חובה לבערו.

ד] בית שמאי: מותר. לרב יוסף, חופר בדקר ומכין עפר כדי לשחוט עליו [שצריך ליתן עפר על הקרקע לבלוע את הדם], וכן עבור כיסוי הדם מלמעלה. לרבה, חופר רק עבור הכיסוי מלמעלה, אבל לא עבור הכיסוי מלמטה. שם אחר שיחפור יחזור בו מלשחוט, ונמצא שחפר שלא לצורך. בית הלל: אסור לשחוט אלא אם כן היה לו עפר מוכן מבעוד יום.